

لوکس باشند، در حالی که هرکس باید به اندازه بودجه خود مصرف کند. میهمان پذیر، واحدهای پانسیون، اقامتگاه، هتل آپارتمان و زائرسرا نیز جزء واحدهای اقامتی به شمار می‌روند. در ضمن همه این واحدها درجه‌بندی دارند. هتل تا پنج‌ستاره دارد، میهمان پذیر تا سه‌ستاره دارد، اقامتگاه سه درجه دارد و... همه اینها واحد اقامتی است و هرکس باید براساس بضاعت خود انتخاب کند.

نکته دیگر بحث خانه‌های معلم یا مجتمع‌های سایر وزارتخانه‌هاست. این کار اشتباهی است که دولت مرتکب می‌شود. دولت اگر بررسی کند متوجه می‌شود به‌جای اینکه هزینه و نیرو استخدام کند و یک ساختمان را نگهداری کند تا نیروهایش از آن استفاده کنند، اگر خرید خدمت کند به‌مراتب به نفعش است. بهتر است براساس درجه و رتبه مورد نیازش با هتل‌ها و اقامتگاه‌ها وارد قرارداد شود. ضمن اینکه آنها وقتی از ما خرید خدمت می‌کنند ما هم مقداری از این پول را صرف خرید خدمت از سایر اصناف می‌کنیم، پس گردش کار نیز برای همه اصناف می‌شود. به‌علاوه اینکه دولت از این خدمتی که به‌من فروخته مالیات می‌گیرد. خب همه‌جوره به‌نفع دولت است. وقتی پول مکان پرداخت نمی‌کند، پول آب و برق و گاز اندکی می‌دهد، مالیات بر ارزش افزوده و عوارض نیز پرداخت نمی‌کند، معلوم است که اقامتگاه ارزان می‌شود. ولی من می‌گویم با وجود این معافیت‌ها بازهم به معلم‌ها گرامی می‌فروشد.

طبق آمارهای سازمان گردشگری در چندسال گذشته تعداد گردشگران خارجی افزایش یافته است. آیا این موضوع باعث رونق وضعیت هتل‌ها شده است؟

گردشگران خارجی دو نوع هستند؛ یک نوع گردشگران تاجر و بازرگان که عمدتا در شهرهای تجاری مانند تهران اقامت می‌کنند. یک بخش نیز گردشگران توریستی هستند که اینها کمتر در تهران می‌آیند و از شهرهای توریستی بازدید می‌کنند. تعداد گردشگران توریستی آنچنان تغییری نکرده است و به‌طور عادی در حال رفت و آمد هستند، اما تعداد گردشگران بازرگان و تجار در سال‌های گذشته بیشتر شده است، البته اینها عمدتا به هتل‌ها مراجعه نمی‌کنند. شرکت‌ها برای این گردشگران آپارتمان‌های مبله‌فراهم می‌کنند تا در رفا باشند.

این صنعت چه مقدار پتانسیل ایجاد اشتغال را داراست؟

کار صنعت گردشگری خصوصا واحدهای اقامتی نیروبر است. اگر ظرفیت گردشگری داخلی و خارجی بالا برود قبول کنید که نیروی انسانی کم می‌آوریم. یکی از مجموعه‌هتل‌های من ۶۴ اتاق دارد و در آنجا ۱۱۰ نیرو به‌صورت مستقیم مشغول به کار هستند. گردشگر خارجی وقتی در فرودگاه از هواپیما خارج می‌شود اول از چرخ‌دستی که وسایل مسافر را حمل می‌کند، بهره‌مند می‌شود، بعد از آن تمام بوفه‌ها و رستوران‌های موجود در فرودگاه، بعد راننده تاکسی و همین‌جور تا آخر. ضمنا توجه کنید با توجه به شرایط موجود و مشکلات ارزی ای که داریم، اگر بخواهیم به یک اقتصاد پویا برسیم راه آن توسعه صنعت گردشگری است. درست است تولید بسیار خوب است، ولی تولید زمان می‌خواهد و نیاز به ماشین‌آلات وارداتی دارد و برنامه‌ریزی می‌خواهد. کارخانه‌ها باید خانه‌تکانی کنند تا با روزآمد کردن خود، بتوانند رقابت کنند؛ اما صنعت گردشگری بکر و آماده است و ما الان آماده‌ایم. نیاز به مقداری برنامه‌ریزی صحیح و احترام به عقاید آنها در یک چارچوب تعریف‌شده و نه بی‌بند و باری وجود دارد. با این کارها می‌توانیم ان‌شاءا... پویایی را در گردشگری ایجاد کنیم و از وضعیت اقتصادی فعلی فاصله بگیریم.

رئیس اتحادیه هتل‌ها و هتل آپارتمان‌های استان تهران:

تجار خارجی به هتل‌ها مراجعه نمی‌کنند

⌘ مالیات بر ارزش افزوده برای هتلداران هزینه مضاعف شده است

⌘ به جای خانه معلم، وزارتخانه از ما خرید خدمت کند

⌘ صنعت هتلداری به‌شدت نیروبر است

یک هفته بروم گرجستان و بهترین استفاده را بکنم، در حالی که یک هفته سفر به شمال نیز همین هزینه را دربر دارد، خب چه کاری است که به شمال بروم. مسئولان باید جواب دهند و پیگیری این موضوع باشند ولی متاسفانه سیاست کاری ندارند. دولت باید از صنعت هتلداری حمایت کند تا قیمت‌ها کاهش یابد.

در حال حاضر دولت در صنعت هتلداری مستقما حضور دارد؟ یعنی هتل دولتی هم داریم؟

من با اینکه هتل دولتی داشته باشیم مشکلی ندارم و مخالف این موضوع نیستم. البته هتل دولتی نداریم و یک گروه هتل وابسته به بنیاد مستضعفان است که یک‌جور خصوصی‌سازی و خودگردان شده‌اند. ممکن است هتل‌های بزرگ با سرمایه‌سنگین را من نتوانم بسازم و کشور به شرکت‌های و موسسات بزرگ نیاز داشته باشد. اشکالی ندارد این موسسات هم باشند و با هم رقابت کنیم ولی باید شرایط آنها هم مثل ما باشد و از امتیازات خاصی بهره‌مند نباشند، نه اینکه قیمت تمام‌شده برای آنها کمتر باشد و من به‌عنوان بخش خصوصی با گرفتاری‌های زیادی مواجه باشم. اگر نگاه یکسانی وجود داشته باشد، حضور هتل‌های دولتی مشکلی ایجاد نمی‌کند.

شما به معافیت‌های مالیاتی اشاره کردید. موضوعی که چند وقتی مایه اعتراض هتلداران شده است، بحث

امروزه صنعت گردشگری به‌عنوان صنعتی که قابلیت توسعه و حرکت سایر بخش‌های اقتصاد را دارد در دنیا مطرح شده است. صنعت گردشگری صنعتی به‌شدت مقاوم است و برای ۶ سال متوالی بیشترین رشد را بین بخش‌های مختلف اقتصاد جهانی به‌خود اختصاص داده است. به گفته دبیر انجمن علمی اقتصاد شهری ایران در پژوهشگاه میراث فرهنگی، تولید ناخالص داخلی کشور از محل صنعت گردشگری حدود ۱۰ میلیارد دلار و ۲/۲ درصد اشتغال کشور در این بخش است. این در حالی است که در اقتصاد دنیا حدود ۱۰ درصد از تولید ناخالص داخلی و اشتغال را پوشش می‌دهد. با وجود این آمارها هنوز این صنعت به‌طور کامل در کشور ما جای خود را باز نکرده است. قرار است بریمیای چشم‌انداز ۱۴۰۴ به ۲۰ میلیون گردشگر بین‌المللی با عایدی ۲۵ میلیارد دلار بر سیم که با وضعیت فعلی با این مقدار فاصله زیادی داریم، به این علت که ستون صنعت گردشگری، هتلداری است. به‌سراغ محمدعلی فرخ‌پور، رئیس اتحادیه هتل‌ها و هتل آپارتمان‌های استان تهران رفتیم و برخی مسائل و مشکلات این صنعت را بررسی کرده‌ایم.

شما در راستای مشکلات صنفی خود چه توقعاتی از دولت دارید و در واقع وجود چه حمایت‌هایی را برای صنعت هتلداری ضروری می‌دانید؟

در همه‌جای دنیا کشورهایی که می‌خواهند توسعه پیدا کنند، در خیلی از زمینه‌ها امتیازاتی را به صنعت هتلداری ارائه می‌دهند چون پایه و اساس صنعت گردشگری واحدهای اقامتی اعم از هتل، هتل آپارتمان، پانسیون و... است. توریست حتی اگر از صبح تا شب در خیابان باشد آخر باید برود زیر یک سقف استراحت کند. در نتیجه در همه دنیا به هتل‌ها سوبسید و امتیاز می‌دهند، کمک‌های مالی اعم از وام‌های ارزان قیمت، زمین‌های ارزان قیمت، آب و برق و گاز با تعرفه‌های پایین، مالیات صفر و... تخصیص می‌دهند. به این علت که هر چقدر قیمت هتل‌ها کاهش پیدا کند، قدرت خرید گردشگر داخلی و خارجی زیاد می‌شود؛ قدرت خرید که زیبا شود گردشگر حضور پیدا می‌کند، در نتیجه اولین چیزی که نیاز می‌شود ساخت واحدهای اقامتی است. با کار کارشناسی که انجام شد، معلوم شد ساخت یک هتل ۱۳۲ صنف اعم از تولیدی، توزیعی، خدماتی، فنی و... را به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم درگیر خواهد کرد. فرض کنید با افتتاح این هتل‌ها دومیلیون گردشگر به کشور ما افزوده شود، این گردشگران نان، غذا و آب‌های مختلفی دارند و در نتیجه کل اقتصاد خواهد چرخید. یعنی دولت سرمایه‌گذاری کرده و به واحدهای صنعت گردشگری امتیازاتی داده و مالیات از آنها اخذ نکرده است، ولی در ازای آن ۱۳۲ صنف گردش کار پیدا می‌کنند و می‌تواند از آنها مالیات بگیرد. در کشور ترکیه دولت بی‌ربط کار نکرده است که حاضر شد به‌خاطر برگشت گردشگران، از دولت روسیه معذرت‌خواهی کند، این رفتار به‌خاطر اقتصاد بود؛ به‌خاطر این بود که مردمش فقیر نباشند. دولت باید بررسی کند که کشورهای توسعه‌یافته گردشگری چه کارهایی انجام داده‌اند. این کشورها با معافیت‌های مالیاتی و حمایت‌های مالی به توسعه این صنعت در کشورهایشان کمک کرده‌اند.

به‌خاطر همین حمایت‌هاست که هتل‌های برخی کشورهای اطراف، از هتل‌های داخلی ارزان‌تر است؟

صددردص به همین خاطر است. من نسبت به هزینه‌ای که می‌کنم سود متعارفی را در نظر می‌گیرم و بعد قیمت خدمت من به دست می‌آید. اگر هزینه آب، برق، مالیات و حتی بهره‌های بانکی پایین بیاید قیمت اتاق به فرض یک‌سوم می‌شود. وقتی ارزان شد علاوه‌بر گردشگر خارجی، گردشگر داخلی نیز استفاده می‌کند. بگذارید من خودم را جای گردشگر فرض کنم، وقتی می‌توانم با یک‌و نیم میلیون تومان

ادامه از صفحه یک

و حالا مشخص نیست که باچه تحلیل ذهنی‌ای، سینماگران همیشه محافظه‌کار ایرانی را

این چنین بی‌ملاحظه کرده است، اما هر چه است به‌شدت ترسناک است. جدای از اینکه ما حالا به شکل روشنی داشتیم رها کردن هر چیزی که می‌تواند دنیا و زندگی را معنادار کند و در مقابل چسبیدن به عامیانه‌های دلپسند نوستالژیک خالی شده از هر نوع آرمانی را می‌دیدیم؛ هم‌زمان در حال رویت این حقیقت بودیم که سینمای ایران در مرحله نهایی رها کردن آرمان‌ها، خود سینما را نیز می‌تواند قربانی کند. ماجرا برای توصیف فضای فرهنگی کشور به قدر کافی به ما داده می‌داد، اما درست در همان شب در مرکز تهران، در انتهای خیابان فلسطین در مکانی که دوده‌های است که بیت رهبری نامیده می‌شود، جلسه دیگری با حضور رهبر انقلاب و جمعی دیگر از هنرمندان، این بار با شاعران و اهالی ادبیات برگزار شده بود و درست در همان ساعاتی که سینماگران ایرانی از بازگشت هنرپیشه قبل از انقلاب سخن

جدول نوشت

نمودارنوشت

